2025/1972

29.9.2025

RÅDETS AFGØRELSE (FUSP) 2025/1972

af 29. september 2025

om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 29,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådet vedtog den 26. juli 2010 afgørelse 2010/413/FUSP ([1]) om restriktive foranstaltninger over for Iran.

(2) Med støtte fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (»den højtstående repræsentant«) indgik Kina, Frankrig, Tyskland, Den Russiske Føderation, Det Forenede Kongerige og De Forenede Stater den 14. juli 2015 en aftale med Iran om en langsigtet samlet løsning på det iranske atomspørgsmål. Den fulde gennemførelse af den fælles omfattende handlingsplan (JCPOA) skulle sikre, at det iranske atomprogram udelukkende har fredelig karakter, og medføre en samlet ophævelse af alle atomrelaterede sanktioner.

(3) De Forenede Nationers Sikkerhedsråd (FN's Sikkerhedsråd) vedtog den 20. juli 2015 resolution 2231 (2015), som godkender JCPOA, opfordrer til fuldstændig gennemførelse heraf i overensstemmelse med tidsplanen i JCPOA og foreskriver handlinger, der skal udføres i overensstemmelse med JCPOA.

(4) Rådet udtrykte tilfredshed med og tilsluttede sig den 20. juli 2015 JCPOA og forpligtede sig til at overholde dens betingelser og følge den vedtagne gennemførelsesplan. Rådet støttede også fuldt ud FN's Sikkerhedsråds resolution 2231 (2015).

(5) Den 18. oktober 2015 vedtog Rådet erklæring 2015/C 345/01 ([2]), hvori Rådet noterer sig, at tilsagnet om at ophæve alle Unionens atomrelaterede sanktioner i overensstemmelse med JCPOA ikke berører den ordning til bilæggelse af tvister, der er fastsat i JCPOA, eller genindførelsen af Unionens sanktioner, såfremt Iran i væsentlig grad ikke overholder sine tilsagn i henhold til den fælles omfattende handlingsplan. Desuden gav Rådet tilsagn om straks at genindføre alle Unionens atomrelaterede sanktioner, der var blevet suspenderet eller ophævet, såfremt Iran i væsentlig grad ikke overholder sine tilsagn i henhold til JCPOA, efter en fælles henstilling til Rådet fra Unionens højtstående repræsentant, Frankrig, Tyskland og Det Forenede Kongerige.

(6) Den højtstående repræsentant som koordinator for JCPOA's fælles kommission (»koordinatoren«) modtog den 14. januar 2020 en skrivelse fra udenrigsministrene fra Frankrig, Tyskland og Det Forenede Kongerige, hvori der henvises til en sag vedrørende gennemførelsen af Irans tilsagn i henhold til JCPOA, til den fælles kommission med henblik på bilæggelse gennem ordningen for bilæggelse af tvister, jf. punkt 36 i JCPOA. Samme dag udsendte koordinatoren en erklæring om, at han ville føre tilsyn med processen med ordningen for bilæggelse af tvister (»processen«).

(7) Den 24. januar 2020 udsendte koordinatoren en erklæring om, at han i henhold til processen havde gennemført omfattende bilaterale og kollektive konsultationer, og at alle deltagere i JCPOA på ny havde bekræftet, at de var fast besluttede på at bevare JCPOA, hvilket var i alles interesse. Koordinatoren anførte, at uanset forskelligheder vedrørende midler var der enighed om, at der er brug for mere tid på grund af de involverede spørgsmåls kompleksitet. Fristen for processen blev derfor forlænget. Alle involverede parter blev enige om at føre drøftelser på ekspertniveau og adressere betænkeligheder vedrørende nuklear gennemførelse samt de bredere konsekvenser af De Forenede Staters udtræden af JCPOA og landets genindførelse af sanktioner over for Iran, i hvilken forbindelse alle deltagere i JCPOA har udtrykt beklagelse.

([1]) Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195 af 27.7.2010, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2010/413/oj).

([2]) Rådets erklæring 2015/C 345/1 af 18. oktober 2015 (EUT C 345 af 18.10.2015, s. 1).

(8) Den 21. december 2020 fremhævede deltagerne i JCPOA i en fælles ministererklæring om JCPOA på ny deres tilsagn om at bevare aftalen og understregede deres respektive bestræbelser i denne henseende. I erklæringen blev det understreget, at ministrene havde drøftet, at det fortsat er afgørende, at alle gennemfører JCPOA fuldt ud og effektivt samt behovet for at adressere igangværende gennemførelsesudfordringer, herunder om tilsagn om ikkespredning af kernevåben og ophævelse af sanktioner. Ministrene blev enige om at fortsætte deres dialog for at sikre, at alle parter gennemfører JCPOA fuldt ud. Ministrene anerkendte muligheden for USA's tilbagevenden til JCPOA og understregede, at de er rede til at håndtere denne tilbagevenden positivt i en fælles indsats.

(9) Fra april 2021 til august 2022 førte koordinatoren diplomatiske drøftelser for at forhandle om De Forenede Staters tilbagevenden til JCPOA og for at sikre, at Iran gennemfører JCPOA fuldt ud og effektivt. På trods af disse bestræbelser, herunder flere møder med den fælles kommission i denne periode, var det ikke muligt at nå til enighed.

(10) Den 14. september 2023 modtog koordinatoren en skrivelse fra udenrigsministrene fra Frankrig, Tyskland og Det Forenede Kongerige vedrørende gennemførelsen af JCPOA. Udenrigsministrene fremførte, at Iran havde misligholdt aftalen siden 2019, og at dette ikke var blevet løst gennem processen. De gav udtryk for, at de ikke agter at tage skridt til at ophæve yderligere sanktioner den 18. oktober 2023 på overgangsdagen for JCPOA. Samme dag udsendte koordinatoren en erklæring om, at han havde rundsendt ministerskrivelsen til de øvrige deltagere i JCPOA, og at han ville konsultere alle deltagere i JCPOA om vejen frem.

(11) Den 6. oktober 2023 udsendte koordinatoren en erklæring om, at spørgsmålet om Irans gennemførelse af tilsagnene i henhold til JCPOA efter konsultationer med deltagerne i JCPOA fortsat var uafklaret på grund af de forskellige synspunkter, som blev fremført.

(12) Rådet vedtog den 16. oktober 2023 afgørelse (FUSP) 2023/2195 ([3]), som ændrede afgørelse 2010/413/FUSP. Rådet fandt, at Unionen havde gyldige grunde til efter overgangsdagen for JCPOA at opretholde de restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder, som er opført på listen i bilag I og II til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP og bilag VIII og IX til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 ([4]). Navnene på disse personer og enheder blev derfor overført fra bilag I til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP til nævnte afgørelses bilag II og fra bilag VIII til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 til nævnte forordnings bilag IX.

(13) Rådet fandt endvidere, at Unionen havde gyldige grunde til efter overgangsdagen for JCPOA at opretholde de restriktive foranstaltninger for tjenester til finansielle betalingsmeddelelser, de restriktive foranstaltninger i tilknytning til transportsektoren og til spredningsfølsomme nukleare aktiviteter og tilknyttede tjenester, og de restriktive foranstaltninger for metaller og tilknyttede tjenester, for software og tilknyttede tjenester og for våben og tilknyttede tjenester.

(14) Rådet fandt også, at Unionen havde gyldige grunde til efter overgangsdagen for JCPOA ikke at ophæve de restriktive foranstaltninger, som blev suspenderet på gennemførelsesdagen for JCPOA ved Rådets afgørelse (FUSP) 2015/1863 ([5]).

(15) Den 28. august 2025 modtog koordinatoren og formanden for FN's Sikkerhedsråd en skrivelse fra udenrigsministrene fra Frankrig, Tyskland og Det Forenede Kongerige vedrørende gennemførelsen af JCPOA. Ved denne skrivelse underrettede udenrigsministrene FN's Sikkerhedsråd om, at de på grundlag af faktuelle beviser mente, at Iran i væsentlig grad ikke overholder sine tilsagn i henhold til JCPOA, hvorved proceduren for genindførelse af de FN-sanktioner, der blev ophævet i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution 2231 (2015), indledes i overensstemmelse med punkt 11 i FN's Sikkerhedsråds resolution 2231 (2015).

(16) I overensstemmelse med Rådets erklæring 2015/C 345/01 sendte den højtstående repræsentant, Frankrig og Tyskland den 29. august 2025 en fælles henstilling til Rådet, hvori de henstillede, at alle Unionens atomrelaterede sanktioner, som var blevet suspenderet eller ophævet eller begge dele, uden ophold genindføres, når FN-sanktionerne er blevet genindført, i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 2231 (2015).

([3]) Rådets afgørelse (FUSP) 2023/2195 af 16. oktober 2023 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L, 2023/2195, af 17.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2195/oj).

([4]) Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88 af 24.3.2012, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/267/oj).

([5]) Rådets afgørelse (FUSP) 2015/1863 af 18. oktober 2015 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 274 af 18.10.2015, s. 174, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/1863/oj).

(17) Den 27. september 2025 havde FN's Sikkerhedsråd ikke vedtaget en ny resolution om at fortsætte ophævelsen af sanktioner senest 30 dage efter underretningen af 28. august 2025. Derfor skal bestemmelserne i FN's Sikkerhedsråds resolutioner 1696 (2006), 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008), 1835 (2008) og 1929 (2010) i overensstemmelse med bestemmelserne i punkt 37 i JCPOA genindføres.

(18) Rådet finder, at Unionen har gyldige grunde til at genindføre alle Unionens atomrelaterede sanktioner over for Iran, som er blevet suspenderet eller ophævet i henhold til JCPOA.

(19) I den forbindelse og i betragtning af Irans spredningsaktiviteter mener Rådet, at de strengeste restriktioner, navnlig med hensyn til produkter, materiel, udstyr, varer og teknologi opført på listerne fra Gruppen af Leverandører af Nukleart Materiale og missilteknologikontrolregimet, bør fastholdes.

(20) I overensstemmelse med bestemmelserne i punkt 37 i JCPOA skal genindførelsen af restriktive foranstaltninger ikke finde anvendelse med tilbagevirkende kraft på kontrakter, der er indgået inden den 30. september 2025, eller på tilknyttede kontrakter med henblik på opfyldelse af sådanne kontrakter, forudsat at de aktiviteter, der er omfattet heraf, og opfyldelsen af disse kontrakter, er i overensstemmelse med JCPOA og de genindførte bestemmelser.

(21) Der er behov for yderligere handling fra Unionens side for at gennemføre visse foranstaltninger.

(22) Afgørelse 2010/413/FUSP bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I afgørelse 2010/413/FUSP foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 2, affattes således:

»2. Forbuddet i stk. 1 finder ikke anvendelse på direkte eller indirekte overførsel gennem medlemsstaternes områder til Iran, til anvendelse i Iran eller til gavn for Iran af produkter, der er omhandlet i punkt 3, litra b), nr. i) og ii), i UNSCR 1737 (2006), til letvandsreaktorer påbegyndt før december 2006.«

2) Artikel 3c affattes således:

»*Artikel 3c*

1. Forbuddene i artikel 3a berører ikke opfyldelsen indtil den 1. januar 2026 af kontrakter, der er indgået inden den 30. september 2025, eller af tilknyttede kontrakter, der er nødvendige for opfyldelsen af sådanne kontrakter, der skal indgås og opfyldes senest den 1. januar 2026.

2. Forbuddene i artikel 3a berører ikke opfyldelsen af forpligtelser i henhold til kontrakter, der er indgået inden den 30. september 2025, eller i henhold tilknyttede kontrakter, der er nødvendige for opfyldelsen af sådanne forpligtelser, hvor levering af iransk råolie og iranske olieprodukter eller indtægterne fra levering af disse produkter sker med henblik på godtgørelse af udestående pengebeløb vedrørende kontrakter, der er indgået inden den 30. september 2025 til personer eller enheder i medlemsstaternes områder eller under deres jurisdiktion, hvor disse kontrakter specifikt foreskriver sådanne godtgørelser.«

3) Artikel 3d affattes således:

»*Artikel 3d*

1. Forbuddene i artikel 3b berører ikke opfyldelsen indtil den 1. januar 2026 af kontrakter, der er indgået inden den 30. september 2025, eller af tilknyttede kontrakter, der er nødvendige for opfyldelsen af sådanne kontrakter, der skal indgås og opfyldes senest den 1. januar 2026.

2. Forbuddene i artikel 3b berører ikke opfyldelsen af forpligtelser i henhold til kontrakter, der er indgået inden den 30. september 2025, eller i henhold tilknyttede kontrakter, der er nødvendige for opfyldelsen af sådanne forpligtelser, hvor levering af petrokemiske produkter eller indtægterne fra levering af disse produkter sker med henblik på godtgørelse af udestående pengebeløb vedrørende kontrakter, der er indgået inden den 30. september 2025 til personer eller enheder i medlemsstaternes områder eller under deres jurisdiktion, hvor disse kontrakter specifikt foreskriver sådanne godtgørelser.«

4) Artikel 4b, stk. 1, 2, 3 og 4 affattes således:

»1. Forbuddet i artikel 4, stk. 1, berører ikke opfyldelsen indtil den 1. januar 2026 af enhver forpligtelse vedrørende levering af varer i henhold til kontrakter, der er indgået inden den 30. september 2025.

2. Forbuddene i artikel 4 berører ikke opfyldelsen indtil den 1. januar 2026 af enhver forpligtelse i henhold til kontrakter, der er indgået inden den 30. september 2025, vedrørende investeringer, som virksomheder i medlemsstaterne har foretaget i Iran inden sidstnævnte dato.

3. Forbuddet i artikel 4a, stk. 1, berører ikke opfyldelsen indtil den 1. januar 2026 af en forpligtelse vedrørende levering af varer i henhold til kontrakter, der er indgået inden den 30. september 2025.

4. Forbuddene i artikel 4a berører ikke opfyldelsen indtil den 1, januar 2026 af en forpligtelse i henhold til kontrakter, der er indgået inden den 30. september 2025, vedrørende investeringer, som virksomheder i medlemsstaterne har foretaget i Iran inden de nævnte datoer.«

5) Artikel 4f affattes således:

»*Artikel 4f*

Forbuddene i artikel 4e berører ikke opfyldelsen indtil den 1. januar 2026 af kontrakter, der er indgået inden den 30. september 2025, eller af tilknyttede kontrakter, der er nødvendige for opfyldelsen af sådanne kontrakter.«

6) Artikel 4h affattes således:

»*Artikel 4h*

Forbuddene i artikel 4g berører ikke opfyldelsen indtil den 1. januar 2026 af kontrakter, der er indgået inden den 30. september 2025, eller af tilknyttede kontrakter, der er nødvendige for opfyldelsen af sådanne kontrakter.«

7) Artikel 4j affattes således:

»*Artikel 4j*

Forbuddene i artikel 4i berører ikke opfyldelsen indtil den 1. januar 2026 af kontrakter, der er indgået inden den 30. september 2025, eller af tilknyttede kontrakter, der er nødvendige for opfyldelsen af sådanne kontrakter.«

8) Artikel 7 affattes således:

»*Artikel 7*

1. Forbuddene i henholdsvis artikel 6, litra a) og b),

a) berører ikke opfyldelsen af en forpligtelse i henhold til kontrakter eller aftaler, der er indgået inden den 30. september 2025

b) er ikke til hinder for udvidelse af en kapitalinteresse, hvis en sådan udvidelse udgør en forpligtelse i henhold til en aftale, der er indgået inden den 30. september 2025.

2. Forbuddene i henholdsvis artikel 6a, litra a) og b),

a) berører ikke opfyldelsen af en forpligtelse i henhold til kontrakter eller aftaler, der er indgået inden den 30. september 2025

b) er ikke til hinder for udvidelse af en kapitalinteresse, hvis en sådan udvidelse udgør en forpligtelse i henhold til en aftale, der er indgået inden den 30. september 2025.«

9) I artikel 15 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

»1. Medlemsstaterne inspicerer i overensstemmelse med deres nationale myndigheder, deres nationale lovgivning og folkeretten, navnlig havretten og relevante internationale aftaler om civil luftfart, al fragt, der transporteres til og fra Iran på deres område, herunder i deres søhavne og lufthavne, hvis medlemsstaterne har oplysninger, der giver rimelig grund til at antage, at fragten indeholder produkter, som det i henhold til denne afgørelse er forbudt at levere, sælge, overføre eller eksportere.

2. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med folkeretten, navnlig havretten, og med flagstatens samtykke anmode om inspektion af skibe på åbent hav, hvis de har oplysninger, der giver rimelig grund til at antage, at skibene transporterer produkter, som det i henhold til denne afgørelse er forbudt at levere, sælge, overføre eller eksportere.«

b) Stk. 5 og 6 affattes således:

»5. Når der gennemføres en inspektion i henhold til stk. 1 eller 2, beslaglægger og bortskaffer medlemsstaterne, f. eks. ved destruktion, ubrugeliggørelse, oplagring eller overførsel til en anden stat end oprindelses- eller bestemmelsesstaterne til bortskaffelse, produkter, som det i henhold til denne afgørelse og i overensstemmelse med punkt 16 i UNSCR 1929 (2010) er forbudt at levere, sælge, overføre eller eksportere. En sådan beslaglæggelse og bortskaffelse foretages for importørens regning eller, hvis det ikke er muligt at inddrive disse udgifter fra importøren, kan de i overensstemmelse med national lovgivning inddrives fra enhver anden person eller enhed, der er ansvarlig for det ulovlige salg eller den ulovlige levering, overførsel eller eksport, der blev forsøgt gennemført.

6. Levering af bunkring eller skibsforsyninger eller andre ydelser til skibe, der ejes af eller er under kontrakt med Iran, herunder chartrede skibe, er forbudt for statsborgere fra medlemsstaterne eller fra områder under medlemsstaternes jurisdiktion, hvis de har oplysninger, som giver rimelig grund til at antage, at skibene transporterer produkter, som det i henhold til denne afgørelse er forbudt at levere, sælge, overføre eller eksportere, medmindre det er nødvendigt at levere sådanne ydelser til humanitære formål, eller indtil fragten er inspiceret og om nødvendigt beslaglagt og bortskaffet i overensstemmelse med stk. 1, 2 og 5.«

10) Artikel 18 affattes således:

»*Artikel 18*

Levering af teknisk service eller vedligeholdelsesservice til iranske fragtfly er forbudt for medlemsstaternes statsborgere eller fra medlemsstaternes områder, hvis de har oplysninger, der giver rimelig grund til at antage, at fragtflyene transporterer produkter, som det i henhold til denne afgørelse er forbudt at levere, sælge, overføre eller eksportere, medmindre det er nødvendigt at levere sådanne ydelser til humanitære og sikkerhedsmæssige formål, eller indtil fragten er inspiceret og om nødvendigt beslaglagt og bortskaffet i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1 og 5.«

11) I artikel 19 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 udgår litra d) og e).

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Forbuddet i stk. 1 finder ikke anvendelse på transit gennem medlemsstaternes områder med henblik på aktiviteter med direkte tilknytning til de produkter, der er specificeret i punkt 3, litra b), nr. i) og ii), i UNSCR 1737 (2006), til letvandsreaktorer påbegyndt før december 2006.«

c) Stk. 7, nr. ii), affattes således:

»ii) nødvendigheden af at opfylde målene i UNSCR 1737 (2006) og UNSCR 1929 (2010), herunder når artikel XV i statutten for IAEA finder anvendelse«.

d) Stk. 9 og 10 affattes således:

»9. I tilfælde, hvor en medlemsstat i medfør af stk. 4, 5 og 7 tillader personer, der er opført på listerne i bilag I eller II, indrejse i eller transit gennem sit område, gælder tilladelsen udelukkende det formål, til hvilket den er udstedt, og de heraf berørte personer.

10. Medlemsstaterne giver udvalget meddelelse om indrejse i eller transit gennem deres område for personer, der er opført på listen i bilag I, hvis der er indrømmet en fritagelse.«

12) I artikel 20 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 udgår litra d) og e).

b) I stk. 3 affattes den afsluttende tekst således:

»efter at den pågældende medlemsstat har underrettet udvalget om, at den, hvor det er hensigtsmæssigt, har til hensigt at godkende adgangen til sådanne midler og økonomiske ressourcer, og udvalget ikke har truffet negativ afgørelse herom senest fem arbejdsdage efter en sådan underretning.«

c) Stk. 4 affattes således:

»4. Der kan desuden gives fritagelser for midler og økonomiske ressourcer, der

a) er nødvendige til afholdelse af ekstraordinære udgifter, forudsat at den pågældende medlemsstat har underrettet og opnået godkendelse fra udvalget

b) er genstand for en retslig, administrativ eller voldgiftsmæssig afgørelse om tilbageholdelsesret eller en dom, i hvilket fald midlerne og de økonomiske ressourcer kan anvendes til at opfylde afgørelsen om tilbageholdelsesret eller dommen, forudsat at afgørelsen om tilbageholdelsesret eller dommen var registreret forud for vedtagelsen af UNSCR 1737 (2006) og ikke er til fordel for en person eller enhed, som omhandlet i stk. 1, efter at den pågældende medlemsstat har underrettet udvalget

c) er nødvendige til aktiviteter med direkte tilknytning til de produkter, der er specificeret i punkt 3, litra b), nr. i) og ii), i UNSCR 1737 (2006), til letvandsreaktorer påbegyndt før december 2006.«

d) Stk. 6 affattes således:

»6. Stk. 1 er ikke til hinder for, at en udpeget person eller enhed foretager en betaling i henhold til en kontrakt, der er indgået, før denne person eller enhed blev opført på listen, såfremt den relevante medlemsstat har fastslået,

a) at kontrakten ikke har tilknytning til forbudte produkter, materiel, udstyr, varer, teknologi, bistand, uddannelse, finansiel bistand, investeringer, mæglervirksomhed eller tjenester, der er omhandlet i artikel 1

b) at betalingen ikke, hverken direkte eller indirekte, modtages af en person eller enhed, der er omhandlet i stk. 1,

og efter at den relevante medlemsstat har underrettet udvalget om, at den agter at foretage eller modtage sådanne betalinger eller i givet fald tillade, at midler eller økonomiske ressourcer frigives med henblik herpå, ti arbejdsdage før en sådan tilladelse.«

13) Artikel 22 affattes således:

»*Artikel 22*

Der ydes ikke kompensation, herunder erstatning eller nogen anden tilsvarende kompensation, såsom modregning eller erstatning i henhold til garanti i forbindelse med kontrakter eller transaktioner, hvis gennemførelse direkte eller indirekte helt eller delvis er blevet påvirket af foranstaltninger truffet i medfør af UNSCR 1737 (2006), UNSCR 1747 (2007), UNSCR 1803 (2008) eller UNSCR 1929 (2010), herunder foranstaltninger truffet af Unionen eller af enhver medlemsstat i overensstemmelse med, som krævet af eller i forbindelse med gennemførelsen af de relevante afgørelser fra Sikkerhedsrådet eller de foranstaltninger, der er omfattet af nærværende afgørelse, til de udpegede personer eller enheder, som er opført på listen i bilag I eller II, eller nogen anden person eller enhed i Iran, herunder Irans regering, eller til nogen person eller enhed, som rejser fordringer gennem eller til fordel for en sådan person eller enhed.«

14) Artikel 23 affattes således:

»*Artikel 23*

1. Rådet gennemfører ændringerne til bilag I på grundlag af Sikkerhedsrådets eller udvalgets konstateringer.

2. Rådet udarbejder med enstemmighed på forslag af medlemsstaterne eller Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik listen i bilag II og vedtager ændringer hertil.«

15) Artikel 24, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Når Sikkerhedsrådet eller udvalget opfører en person eller enhed på listen, medtager Rådet den pågældende person eller enhed på listen i bilag I.

2. Når Rådet træffer afgørelse om foranstaltninger i henhold til artikel 19, stk. 1, litra b) og c), og artikel 20, stk. 1, litra b) og c), med hensyn til en person eller enhed, ændrer det bilag II i overensstemmelse hermed.«

16) Artikel 25 affattes således:

»*Artikel 25*

1. I bilag I og II anføres de grunde til opførelsen af personerne og enhederne på listerne, der gives af Sikkerhedsrådet eller udvalget med hensyn til bilag I.

2. Bilag I og II indeholder også, hvis der findes sådanne oplysninger, de oplysninger, der er nødvendige for at identificere de pågældende personer eller enheder, og som stilles til rådighed af Sikkerhedsrådet eller udvalget med hensyn til bilag I. For så vidt angår personer kan sådanne oplysninger omfatte navne med tilhørende aliasser, fødselsdato og fødested, nationalitet, pas- og identitetskortnumre, køn, adresse, hvis denne er bekendt, og funktion eller erhverv. For så vidt angår enheder kan sådanne oplysninger omfatte navne, registreringssted og -dato, registreringsnummer og forretningssted. Bilag I og II skal også indeholde datoen for opførelsen af personen eller enheden på listen.«

17) I artikel 26 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4 affattes således:

»4. De foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 19, stk. 1, litra b), suspenderes for så vidt angår Ali Akbar Salehi.«

b) Stk. 5 udgår.

18) Artikel 26a, 26b, 26c, 26d, 26f og 26g udgår.

19) Bilag III, IV, V og VI udgår.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. september 2025.

På Rådets vegne

M. BØDSKOV

Formand